

עת"א 49050/12/13 - שלמה מלול נגד מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופטת י. רז-לוי
בעניין: שלמה מלול

22 ינואר 2014
עת"א 49050-12-13

העותר
המשיבה

מדינת ישראל
העותר וב"כ עו"ד אלמלם עינת
ב"כ המשיבה עו"ד אלין שקרף

נגד
נוכחים:

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה את מאסרו הראשון למשך 30 חודשים, עליו נדון לאחר שהורשע בביצוע עבירות של הצתה, 3 עבירות של חבלה במזיד לרכב והיזק לרכוש במזיד. כעולה מכתב האישום ומגזר הדין שניתן בעניינו, העותר ביצע את העבירות כלפי המתלוננת שהיא מעבידתה של רעייתו בשל תחושתו שהיא אחראית לנטל העבודה הרב שמוטל על רעייתו, כאשר המדובר ב-5 אירועים שונים המתפרסים על פני מספר חודשים. מעשיו של העותר גרמו לנזקים רבים ובכלל זה נזקים לרכוש, כפי שמתואר בגזר דינו של ביהמ"ש, כאשר במעשה ההצתה העותר הצית את ביתה של המתלוננת באופן שהתלקחה אש במרפסת הבית ותכולת המרפסת ניזוקה כליל ונזקים נוספים אירעו בתוך הבית פנימה.

עם תום שני שלישי ממאסרו הובא עניינו של העותר לדיון בבקשתו לשחרור מוקדם ברישיון בפני וועדת השחרורים. לבקשתו צורפה תוכנית שיקום של רש"א הכוללת תעסוקה בעיר אילת, אשר הונחה על ידו כדי לתמוך בבקשתו זו.

וועדת השחרורים בהחלטתה מיום 19/12/13, בחנה את עניינו של העותר ומצאה, שאין מקום להיעתר לבקשתו שכן, חזקת הסיכון לא אוינה וכן הטיפול שהוצע והפיקוח אינם מניחים את דעתה. הוועדה ציינה, כי המדובר בעותר שהינו אדם מבוגר, אשר בחר להתנהל בדרך אלימה כנגד אדם שאינו צד לסכסוך; לא יכול היה לשלוט בדחפיו וגם לאחר ששוחרר שב וביצע עבירות כלפי אותו קורבן; תכנית שיקום שהוצעה אינה רצינית ואין בה כדי לאיין לחלוטין את הסיכון הנובע מהעותר; וכן נתנה דעתה לדברי המתלוננת - קורבן האלימות שעמדתה הונחה בפני הוועדה, ואף אנו עיינו בה.

באת כוח העותר טענה כי הוועדה שגתה בכך שנתנה משקל יתר לעמדת הקורבן וכי תוכנית השיקום שהוצעה על ידי רש"א, הינה תכנית מיטבית, המעסיק נעדר עבר פלילי ומכאן ניתן להורות על שחרורו של העותר.

לא מצאנו בהחלטת הוועדה טעם המצדיק התערבות בשיקול דעתה של הוועדה אשר לה מסור שיקול הדעת בשאלה האם יש מקום להורות על שחרורו של העותר ובימ"ש זה, כבימ"ש לעניינים מנהליים יתערב בשיקול דעתה רק מקום שהחלטתה חורגת ממתחם הסבירות, ולא כך בענייננו.

העותר כפי שפורט לעיל הורשע בעבירות המלמדות על מסוכנות גבוהה הנובעת מהמעשים ונסיבות ביצועם, כעולה אף מכתב האישום הנוסף שבו הורשע כאשר הוא חזר ופנה למתלוננת למרות שידע שאסור לו לעשות כן. בנסיבות האמורות ובהינתן עמדת הקורבן אין מקום לומר כי שגתה הוועדה משסברה כי תוכנית השיקום שעיקרה תעסוקה לא די בה כדי לאיין אותה מסוכנות וכאשר חוק שחרור על תנאי קובע, כי על העותר להרים את הנטל ולהוכיח כי אותה חזקת מסוכנות אויינה.

לאור כל האמור העתירה נדחית.

**ניתנה והודעה היום כ"א
שבט תשע"ד,
22/01/2014 במעמד
הנוכחים.
ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

**יורם צלקובניק,
שופט**

יעל רז-לוי, שופטת

הוקלד על ידי טובה שרגא